Vierde Jaer. Nr 52. Zaturdag, 26 December 1857.

DE POSTRYDER

DER PROVINCIE LIMBURG.

De POSTRYDER verschynt eens per week, 's zaterdags.
Men schryft in te Tongeren by de We J.-P. COLLÉE, boekdrukker en uitgever van dit blad, groote markt, nr 20, en by alle postdirecteurs.
Alle toezending van brieven, annoncen, geld, enz., moet gefrankeerd zyn.

Het abonnement vooraf betaelbaer is bepaeld op 5 fr. per jaer.
» » » 3 fr. per half jaer.
Een blad afzonderlyk . . . . . 20 centimen.
De aenkondigingen, per drukregel. . . . 15 »
De reklamen » » . . . 25 »

By het zenden van aenkondigingen is eenieder verzocht duidelyk uit te drukken of dezelve in den POSTRYDER alleen, ofwel ook in het fransch blad, le COURRIER DU LIMBOURG, moeten opgenomen worden. Deze laetste, voor verscheidene achtereenvolgende keeren gegeven, genieten voordeeliger conditiën.

TONGEREN, DEN 26 DECEMBER.

Kamer der Volksvertegenwoordigers.

In de zitting van den 18 dezer maend heeft de Kamer lezing gehoord van een adres in antwoord op de mededeeling welke M. de Minister in eene vorige zitting gedaen had aengaende het gelukkig voorval dat aen België eenen erfgenaem van den hertog van Brabant belooft. De Kamer heeft met eenparige stemmen het adres van gelukwensching gestemd en heeft hetzelve met veel plegtigheid aen Z. M. overgebragt.

De zitting van verleden maendag is zeer kort geweest. M. Verhaegen, voorzitter, heeft lezing gegeven van eenen brief by denwelken M. Rogier, die te gelyker tyd te Antwerpen en te Brussel gekozen was, te kennen geeft dat hy verkiest het arrondissement Antwerpen te vertegenwoordigen.

De Kamer heeft daerna het contigent van het leger voor 1858 gestemd.

In de zitting van verleden dingsdag heeft de Kamer mededeeling ontvangen van het antwoord des Konings op het adres waervan wy hooger spreken.

Met eenparige stemmen heeft de Kamer het wetsontwerp gestemd om het getal raedsheeren van het hof van beroep van Luik te vermeerderen, alsook het handelstraktaet met de beide Siciliën.

In de zitting van verleden woensdag heeft M. Rodenbach eenige gegronde aenmerkingen gemaekt over den omzendbrief van het gouvernement over de bronzen fransche muntstukken. M. Rodenbach, zoo als ook de andere redenaers die na hem het woord genomen hebben, bewyst dat er in het geheel geene ontmunting der fransche stuivers te vreezen is. M. Dumortier heeft in denzelven zin gesproken.

M. Lelièvre roept de aendacht van het gouvernement op de hervorming der personneele belasting ten einde tot eene regtvaerdigere verdeeling der contributiën te geraken. Hy zegt ook dat het noodig geworden is de postale hervorming in te voeren, dat is van den gelyken taks van 10 centiemen toe te passen op het frankeeren der brieven door alle deelen van het land.

M. Frère-Orban, minister der financiën heeft de juistheid dezer opmerkingen moeten herkennen. Het gouvernement zal dezelve voor zoo veel mogelyk in acht nemen.

De Kamer heeft de begrooting van middelen en wegen voor 1858 aengenomen. Zy heeft ook verscheidene credieten gestemd welke voor hetzelfde dienstjaer gevraegd waren.

Fransche munt.

Het fransche bronzen munt, 't welk gemakkelyker dragen en beter geslagen is als ons zwaer en misvormd kopergeld, begint zich in het land te verspreiden. Deze inbrenging is bevalliger aen het publiek als zy aengenaem is aen het gouvernement. Ziehier om welke rede: omdat het gouvernement zich het monopolie van het kopergeld slaen voorbehouden heeft en dat het, door deze vervaerdiging, zeer schoone winsten verwezentlykt, want een stuk van 5 centiemen koper bevat nooit meer, zoo als iedereen bekend is, als voor 2 1/2 centiemen metael. Het is eene soort van Staetspapier in koper hetwelk zyne waerde behoudt omdat de uitgeving er van geëvenredigd is volgens de noodwendigheden van den omloop. Het gouvernement heeft dus belang het monopolie van dezen binnenlandschen merkt van het kopergeld te behouden om zyne uitgaven en dus zyne winsten op het *maximum* te kunnen brengen. Maer wy twyfelen of het dezen uitslag zal bekomen met zich te vergenoegen te verklaren, zoo als het komt te doen, dat « de » fransche bronzen muntstukken geenen wettigen loop » in België hebben en dat de bezitters van dergelyke » munt zich aen min of meer groote verliezen zouden » bloot stellen in geval van ontmunting. » Er is, immers, weinig aengelegen of de fransche muntstukken by ons wettigen loop hebben of niet, als, van eenen kant, hunnen uitgeving niet stellig verboden is en als zy, van den anderen kant, hunne geheele waerde in Vrankryk behouden. Wat de vrees van ontmunting betreft, die is onbeduidend: men weet zeer wel dat het fransch gouvernement geen munt zal afzetten dat het even komt doen te slaen en dat goed is gevonden; men weet, overigens, dat in geval de ontmunting plaets had, het bronzen geld zoude ingetrokken worden zonder dat de bezitters er de minste schade zouden moeten op lyden. De waerschuwing die tegen de fransche munten komt gedaen te worden heeft dus geene waerde.

Wy begrypen, nogtans, dat het wenschelyk ware de winsten van het gebruik van het kopergeld voor de belgische staetskas voortebehouden. Maer om dit doel te bereiken kennen wy maer eenen goeden weg te volgen: de weg des voortgangs. Men moet het tegenkantende munt niet in achterdocht stellen, zoo als de kruideniers die op eene geveinsde wyze de koffy of de chicorei van hunnen gebuer afkeuren, maer aen het publiek een beter muntstuk bezorgen.

Volgens het wetsontwerp zaterdag aen de Kamer voorgedragen aengaende de vermeerdering van het persooneel van het hof van beroep van Luik, zal dit persooneel gebragt worden op een en twintig leden, te weten: een eerste voorzitter, twee kamer-voorzitters en achtien raedsleden.

Het persooneel van het parket wordt vermeerderd met eenen advokaet-generael.

Men verzekert ons dat onder de eerste maetregelen welke het nieuw ministerie zal voorstellen de volgende zyn:

Terugtrekking der wet op de drukpers gekend onder den naem van *wet Faider*;

Invoering van het systema van M. de Haussy in stof van legaten en giften;

Hervorming der douanen en afschaffing der octrooiregten.

De krisis van Hamburg.

Men leest in den *Beurzen Courant*:

De dagbladeren zyn sinds eenige dagen vervuld met byzonderheden over de geweldige krisis of geld-klem, die te Hamburg zoo veel noodlottige bankroeten heeft te weeg gebragt. Men zal zich daerover niet meer verwonderen als men bedenkt, dat de buitenlandsche handel dier vrystad — de Metropool van 't handelryke Noorden — beloopt 's jaerlyks omtrent tot de verbazende som van *twee duizend millioen frs.*

Alleen met Engeland'. dryft Hamburg 's jaerlyks handelszaken voor meer dan 400 millioenen.

Het was derhalve onvermydelyk dat de geld-krisis, die zich uit de Vereenigde-Staten van Noord-Amerika

---

DE ONTDEKKING VAN MADERA.

PORTUGEESCHE KRONYK.

(*Vervolg.*)

Moralez vertrok droefgeestig en kwam zyne vrouw die tegenval verhalen.

— Ik zou wel naer Lisbonne gaen, zegde hy maer de weg is lang en wy hebben geen geld. Ik zal wachten; alle dagen zal ik naer den gezondheidstoestand van den prins gaen vernemen; ik zal my aen de deuren des paleizes plaetsen en op den loer staen gelyk een jager, intusschentyd zal ik te Sagres het beroep uitoefenen van lootsman.

Getrouw aen dit plan van levenswyze, bragt Moralez het grootste gedeelte van den dag over met schepen te lootsen die op reede lagen, 's avonds ging hy naer den infant vernemen wiens verzwakte krachten niet versterkten. De wachten en knechten van Ternaubal hadden zich welhaest gemeenzaem gemaekt met den onvermoeden bezoeker. Zonder zyne plannen mede te deelen, sprak hy hen losselyk van een land te ontdekken, en daer hy met begeestering de schoone wouden beschreef, die het eiland bekroonden had men hem bygenaemd de *man der bosschen*. (el huemo de madeira).

Moralez begon te wanhopen, toen hy op eenen morgen wakker wordende, zyne dochter tegen eenen op den drempel staende persoon hoorde zeggen:

— Ja, senor, hier woont hy; maer hy draegt geenzints den titel die gy hem toekent. Hy heet niet don Juan Moralez, maer enkelyk, Juan Moralez, loots van beroep.

— Wat zyn rang of staet ook zy, senora, wederlegde de vreemdeling, hy is niettemin een man van verdiensten, vereerd door de achting van den infant, in wiens naem ik my aenbied.

— Wees welkom, senor? riep de loots uit, half gekleed toesnellende, God bescherme don Henricus en beloone hem van toch eindelyk aen zynen getrouwen dienaer te hebben gedacht! Pepita, riep hy zyne vrouw toe, ontstop eene flesch oude Porto, en koop eene maet haver voor het peerd van dien senor. Eh wel! senor, voegde hy er by, zich tot den vreemdeling keerende, de infant heeft dus zyne gezondheid teruggekregen, en is welligt bereid my te ontvangen?

— Ongelukkiglyk, nog niet; voor aleer u verhoor te verleenen, wilt hy eerst eenige ophelderingen invorschen, over hetgeen gy verzoekt, en hy heeft my afgezonden tot u, opdat gy my uwe aenvrage zoudt belasten.

— Niets gemakkelyker, senor, ik heb ze geheel in gereedheid gebragt, en indien gy wilt toestemmen om ze aen den infant te bestellen....

— Dit is myne zending, senor Juan, geef my uw rekwest, en heden zelfs zal het onder de oogen van don Henricus worden gebragt.

— Hoe is 't mogelyk? riep de loots uit.

— Niets zoo zeker' en binnen drie dagen zal ik u de antwoord brengen.

— Binnen drie dagen!.... hoort ge Pepita? Binnen drie dagen zal de infant myn ontwerp kennen; om het ten uitvoer te brengen zal hy een schip onder myn bevel stellen; ik zal als kapitein vertrekken, bezit nemen van heeiland in naem van Z.-M. don Juan Ie, en by myne terugkomst, met eer en rykdom overladen worden. Ah! senor, gy zyt myn goede geest!

— Ge moet my niet bedanken, wederlegde de vreemdeling bedaerd; ik gehoorzaem slechts aen de bevelen myns meesters. Waer is uw smeekschrift?

— Hier.

— Hebt gy het aendachtig overlezen?

— Ik ken het van buiten.

— Hebt gy er niets by te voegen?

— Ik denk het niet; wy kunnen het nogmaels eens overzien.

— 'T is onnoodig; de infant heeft my wel belast eenige mondelingsche inlichtingen te vernemen maer het behoort hem maer alleen toe om uw geheim te doorgronden en er de byzonderheden van te beoordeelen. Hy heeft alleen het regt om den zegel van uwe petitie te breken. Vaerwel, senor Moralez, tot binnen drie dagen.

De ruiter verwyderde zich snel, Moralez dronken van vreugde latende met zyne familie, maer tot hunne groote verwondering verscheen de zendeling de derde dag niet.

— De prins zegde Juan Moralez, zal den tyd niet hebben gehad om myn gekrabbel te onderzoeken; dat doet er niets toe ik ben toch gewoon te wachten.

— Eene geheele week verliep er zonder dat 's prinsen bode verscheen. Gy moet hem naer Ternaubal gaen vinden, zegde Pepita.

— Zeker, zegde Moralez; maer ik was zoo beteuterd als hy is binnengekomen, dat ik niet eens heb gedacht om zynen naem te vragen.

— Die onvoorzigtigheid is gemakkelyk te herstellen; hy moet toch wel bekend zyn; gy moet zyn signalement maer op geven om hem te doen herkennen, en verhalen wat er gebeurd is.

Moralez ging naer Ternaubal. De stad naderende hoorde hy het gebrom der klokken, en het geknal van musketschoten eene feest aenkondigen. en vernam dat Juan Ie, met zyne koninklyke echtgenote, de hertogin van Lancastre, kwam van Lisbonne, om den infant don Henricus te bezoeken, en rigtten zich naer het kasteel, omringd en begeleid door een talryk gevolg en eene kompagnie schutters. De loots doordrong de menigte die zich in alleryl op den doortogt van den stoet geschikt had, en zocht met de oogen den man die hy hebben moest, hy bemerkte hem by den koning, gezeten op een prachtig peerd.

— Hoe heet gy dien ruiter? vroeg hy aen iemand die neven hem stond, degene daer met zynen vouwhoed en roode pluim, vereerd met het orde van Christus?

— Een nieuw-gekomen aen het hof, en is Nunez-d'Al-